

روایت خادم امام رضا^(ع) از نوزادی که پزشکان بهبودش را باور نمی‌کردند

سایه کرامت امام مهربانی‌ها

صندوق
خاطرات

کند: «تمام شب عذاب وجدان داشتم. از یک طرف نگران جان آن نوزاد بودم و از طرف دیگر با خودم می‌گفتم شاید نباید بدون هماهنگی به بیمارستان می‌رفتم. با همین فکرها خوابم برد.»

● تغییر حال ناگهانی نوزاد

فردای آن روز، پس از پایان مراسم جشن ازدواج، مردی با عجله سراغ تدین می‌آید و می‌گوید یک مرد مضطرب بیرون در سالن منتظر اوست: «وقتی به بیرون رفتم، دیدم همان پزشکی است که روز قبل ما را سرزنش کرده بود. گفت سریع همراه من بیا. دنبالش رفتم. وقتی دیدم نوزاد داخل دستگاه نیست، دنیا روی سرم خراب شد. با دو دستم محکم به پیشانی ام زدم و گفتم یا خدا بچه از دنیا رفته است.»

اما ماجرا چیز دیگری بود: پزشک دستم را گرفت و گفت نوزاد زنده است. از دیروز تا حالا حالش به طرز عجیبی بهتر شده است. سه بار از او آزمایش گرفته ایم و هر بار نتیجه بهتر از قبل بوده است. حالش آن قدر خوب شده که از دستگاه خارجش کرده ایم و به بخش منتقل شده است.»

تدین می‌گوید پس از آن ماجرا، وضعیت کودک را برای مدت‌ها از بیمارستان پیگیری می‌کردند: «حدود یک سال و نیم بعد فهمیدیم بچه زندگی عادی دارد. فقط کمی لکنت زبان برایش باقی مانده بود، اما سالم بود. آن روز برای من، یکی از روشن‌ترین نشانه‌های کرامت امام رضا^(ع) بود: کرامتی که هیچ وقت از یادم نمی‌رود.»

جذب نشده و همین مسئله باعث شده است سرش متورم شود. دیدن وضعیت نوزاد، دل‌تدین را به درد آورد. او از مسئولان بخش اجازه گرفت تا پرچم متبرک را روی محفظه دستگاه قرار دهد و برای شفای کودک از امام رضا^(ع) مدد بخواند.

● گذراندن شب با عذاب وجدان

او تعریف می‌کند: روحانی کاروان شروع به خواندن ذکر و مدح امام رضا^(ع) کرد. هنوز چند لحظه نگذشته بود که ناگهان صدای فریاد یکی از پزشکان بلند شد. می‌گفت: «اینجا بخش استریل است، چه کسی اجازه داده وارد شوید؟ این پرچم در همه بخش‌ها چرخیده و استریل نیست.»

تدین که دید حق با پزشک است، همراه گروه عذرخواهی کرد و از بیمارستان بیرون رفت، اما نتوانست ماجرا را از ذهنش بیرون

نجمه موسوی زاده تا به حال از کرامات حضرت رضا^(ع) بسیار شنیده ایم: روایت‌هایی که نسل به نسل نقل شده‌اند و هر کدام قصه‌ای از لطف و مهربانی امام رؤف را روایت می‌کنند. اما برخی از این کرامات، تنها در حد یک نقل شفاهی باقی نمانده‌اند و پس از بررسی و صحت‌سنجی، در دفتر کرامات رضوی به ثبت رسیده‌اند. یکی از این روایت‌ها را شهرام تدین، خادم بارگاه ملکوتی امام رضا^(ع) و ساکن محله شهید بهشتی، از نزدیک دیده و تجربه کرده است.

● یک تصمیم ساده، یک اتفاق غیرمنتظره

سال ۱۳۸۹ بود که تدین پس از چند سال خادمی و اجرای برنامه در حرم مطهر رضوی، به عنوان مسئول کاروان «در شعاع خورشید» همراه دو خادم و یک روحانی، راهی شهرها و روستاهای اطراف مشهد شد تا در ایام دهه کرامت، برنامه اجرا کند.

مقصد روز اول آن‌ها، شهرستان قوچان بود. تدین پیشنهاد می‌دهد گروه با پرچم متبرک و هدایایی مانند نبات و نمک راهی بیمارستان شوند و حال و هوای حرم را به بیماران هدیه کنند: «با استقبال مدیر و کادر درمان وارد بیمارستان شدیم. تخت به تخت جلو می‌رفتیم تا به بخش نوزادان رسیدیم. نوزادی داخل دستگاه بود که توجهم را جلب کرد.»

او ادامه می‌دهد: سر نوزاد به شدت متورم بود و اجزای صورتش از حالت طبیعی خارج شده بود. از پزشک پرسیدم چه مشکلی دارد. گفت مایعی که داخل جمجمه نوزاد وجود دارد

بانوان منطقه ما، امسال هدیه ای متفاوت
برای زائران دهه آخر صفر آماده کردند

نذر سبز در شهر مهربانی

عیدگاه

● یک یادگاری از مشهد

افسانه نوروزیان هم یکی دیگر از افرادی است که در بخش اداری بوستان شهربانوی ریحانه مشغول به خدمت است. او پس از انجام کارهای روزانه اداری اش به داخل بوستان می‌آید و پشت چرخ خیاطی می‌نشیند.

نوروزیان با اشاره به اینکه کیسه‌های پارچه‌ای جای نایلون‌های آلایند را می‌گیرند، می‌افزاید: با این کیسه‌های پارچه‌ای، زائر می‌تواند با خیال راحت تر کفش‌هایش را در حرم رضوی یا هر جای دیگر نگهداری کند و نگران پاره شدن پلاستیک هم نباشد. از سوی دیگر، این کیسه می‌تواند یادگاری از سفر دهه آخر صفر به مشهد برای او باشد.

● «نه» به کیسه پلاستیکی

فاطمه کدخدای مدیر بوستان شهربانوی ریحانه، در کنار سایر همکارانش که در اجرای این پویش همراه شده‌اند، کیسه‌های پارچه‌ای زیادی دوخته است. او درباره آغاز این طرح می‌گوید: سال‌های گذشته نیز پویش‌های مختلفی اجرا شد. نمونه آن، طرح «آهوانه» بود که در بوستان ریحانه برگزار شد.

او می‌افزاید: باتوجه به اینکه پویش «نه به پلاستیک» این روزها در جامعه مورد توجه قرار گرفته و پلاستیک آلودگی‌های زیادی برای محیط زیست ایجاد می‌کند، تصمیم گرفتیم دوخت کیسه‌های

سمیرا منشادی اداری یکی از اتاق‌های مرکز رویش شهید ناهید اسدی در بوستان شهربانوی ریحانه صدای چرخ‌های خیاطی بانیت خدمت در هم آمیخته است. کنار تکه‌های پارچه که یکی پس از دیگری زیر سوزن چرخ جان می‌گیرند. کیسه‌های پارچه‌ای آماده می‌شوند تا در دهه آخر صفر به دست زائران امام رضا^(ع) برسند: کیسه‌هایی که هم یادگاری از این سفر معنوی هستند و هم قدمی کوچک برای حفظ محیط زیست.

● سقای زائران امام رضا(ع)

اکرم خسروی که یکی از کارکنان بوستان شهربانوی ریحانه است، می‌گوید: دوختن این کیسه‌ها زیاد سخت نیست؛ هر کسی با کمترین مهارت هم می‌تواند در این طرح مشارکت کند. به نظرم شکل خدمت باهم تفاوت دارد. برخی با حضور در موبک‌ها، آشپزی، درمان زائران و حتی شست و شوی لباس‌های آن‌ها خدمت می‌کنند. دوختن و دراختیار گذاشتن این کیسه‌ها هم می‌تواند نوعی خدمت به زائران باشد. اوسال گذشته نیز در موبک بوستان شهربانوی ریحانه حضور داشته و پذیرایی از زائران را بر عهده گرفته است. خسروی حال و هوای خدمت به زائران را این‌گونه توصیف می‌کند: وقتی زائری خسته که مسافتی طولانی را در گرمای هوا طی کرده است، از راه می‌رسد و یک لیوان آب یا چای به دستش می‌دهم، وجودم را حس خوب سقای زائران امام رضا بودن فرامی‌گیرد.

مدیر بوستان شهربانوی ریحانه می‌افزاید: به نظرم می‌توانیم این پویش را سال آینده و در مناسبت‌های دیگری مانند ولادت امام رضا^(ع) یا نوروز، که زائران به شهرمان می‌آیند، نیز اجرا کنیم.